

UN PÒBLE SOLAR

Un còp, en 2002, era contaminacion s'acabèc en aquest pòble petit, a on viuen centears e centears de personas, un pòble en miei deth país. Arrés des ciutadans, coneishie aqueth pòble, un pòble molt petit, mès molt polit. Entornejat, per aqueres montanhes plies de arbes e pèires, damb camins que condosien a un aute lòc, es colors, es flors e es prats, es bòsqui. Era gent que viuie aquíu ère molt intelligenta mès non auien coches que hèsquessen tapatge pes nets, aquerò non existie. Ère molt tranquil.

Uns mainatges damb es sòns pairs, que venguèren dera ciutat, a ores e ores de viatge, non sabien coma ère eth pòble. Uns dies dempús se trobèren enes sues cases, vestidi e cauçadi, prèsti entà començar era escòla. Quan arribèren, coneishèren a mainatges e mainades, molt simpàtics, amics de per vida, que auràn format part dera sua vida. Les demanèren se podien hèr-les de guies entà coneisher, encara que sigue, ua petita part deth pòble. Era mèstra, coma ère era lengua oficiau dera escòla, les parlaue en er idiòma, e es mainatges non ac entenien. Es auti mainatges e mainades dera clase pensauen, "Vien dera ciutat, non ac van a entèner tot en un solet dia, ei eth sòn prumèr dia, damb es ans, ja n'apreneràn".

Eth grop ère de cinc personas, que se cridauen, Laura, María, Aran, Nicolás e Pablo. Cada un auie era sua personalitat, coma per exemple, Laura, era més baisheta e petita de toti, deth grop, mès era mès intellegenta ère, damb eth pèu frisat e castanh. Nico, eth que non se metie d'acòrd damb arrés e Aran era mès grana, damb eth pèu nere e long, èren germans, iguals que Maria e Pablo mès eri èren bessons e s'estimauen fòrça, ja que passauen toti es dies jogant e auent aventures amassa. Eri quate eren cosins, mès sonque se semblauen un shinhau en físic.

Un dia, passèc un auragàn, que, donques provenie d'Irlanda. Arribèc damb molta fòrça, tanta qu'enquià s'emportèc es cases! E era centrau electrica dera lum s'acabèc trincant. Es que trabalhauen en edifici, demorauen en espitau de Barcelona. De mentres, er ajuntament deth pòble comencèc a aprariar es cases; eth grop ciutadan se prepausèc aprariar un trocet deth pòble, dar lum as sues cases. Mès, pensen e pensen, e, non se li ocurrís arren. Ara fin, a Laura se li ocurrís que çò que pòden aprariar damb plaques solars. Mès, n'auien de conseguir mès de 30 entà dar lum a un pòble de 50m²! Non s'ac podien perméter, èren mès de 100.000 €!

S'ac diguèren a tot eth pòble, e volèren colaborar. Gràcies pòble de Balta! Cerquèren damb eth mòvil, a on crompar ues plaques solars. Auien de viatjar mès de 4108km en coche, quaranta-ua hores, un dia e set ores!

Auien ueit ans, non podien anar solet, non sabien conduir. Cerquèren ua auta solucion. Es sòns pares non podien perquè trabalhauen toti es dies, de dia e de net... Contunhèren pensant.

Ua senhora s'aufric voluntària entà poder portar-les entà Rusia. Quan comencèc aquera gojata, de còp sec, s'aufriren toti. Non volien molestar a toti. Alavetz, agarrèren ara senhora e comencèren a caminar enquià casa sua, entà agarrar ua maleta damb totes es sues causes, ròba e accesòris importants, e entà agarrar eth coche.

Se prometèren dar lum ath pòble, mès non sabien en quina botiga calie cercar. Cerquèren e cerquèren, non trobauen arren! Maria e Aran, que ja auien anat a Moscú bastanti còps, ja saben a on trobar ua botiga de sufisenta calitat e damb sufisentes plaques solars. Se cridaue “посудная лавка и другие”. Quin nòm mès rar, non?

De totes formes, auien de trobar aquèra botiga, se non, auràn ua casa a oscures! Londeman anèren ara casa de Olivia, era senhora voluntària, entà poder arribar a Moscú, e dempús tornar as sues cases, en Balta.

Comencèren eth sòn camin. Ores e ores en coche... Se dromiren e quan desvelhèren, ja èren aqui!

Caminèren entà entrar ena botiga e li demanèren. Les diguèc que òc, mès li auien de pagar uns 80.000€ entà 50 plaques solars. Mens de lo normau... Pensèren que, en èster petits, les aurien rebaisat eth prètz.

Les carguèc un camion totes es plaques solars, de camin a Balta. Olivia e eth grop, guidèren ath senhor que condusie eth camion, entà que sapiguèsse a on ère Balta.

Arribèren a Balta e tot se solucionèc. Auèren lum, quan dempús de 2 dies, eth senhor ja auie installat es plaques solars, damb dues hustes granes, qu'utilizauen entà aparcar es coches. Es persones qu'auien estat afectades per aquest auragàn ja se trapèren mielhor e es cases èren aprariades!

Ans dempús, era gent dera ciutat arribauen en milèrs que, ena temporada d'esquí, venguien a esquiar. E quan ère ostiu, era gent venguie a passar es vacances e ara piscina. <Un pòble petit, se convertís en ues granes vacances>, publicauen es diaris. Balta passèc a èster un pòble sense persones visitantes a auer milèrs!

Es gràcies se les dèren ath grop ciutadan per auer artenhut qu'aquest pòble siguesse famós e sense molta contaminacion.

Es que venguien cada an, es dera ciutat, penjauen fòtos e vidèus enes hilats sociaus.

Es deth pòble non s'ac podien crèir!

Mara Carrera Sánchez
Escòla Estudi Alejandro Casona